

№ 7-8 (698-699)

Вересень 2010 р.

Шомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті <http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

**Півфінал першості світу АСМ
з програмування може переїхати
з Бухареста (Румунія) до ВНТУ
уже наступного року**

(стор. 4-5)

У ВНТУ – НОВИЙ РЕКТОР

Доктора технічних наук, професора Володимира Грабка наказом Міністра освіти і науки України призначено ректором Вінницького національного технічного університету

2 вересня відбулась конференція трудового колективу університету з виборів ректора ВНЗ. Із 154 делегатів конференції у її роботі взяли участь 153.

На вакантну посаду ректора балотувалось дві кандидатури: перший проректор з наукової роботи, міжнародних зв'язків та економічної політики ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко і в.о. ректора ВНТУ, доктор технічних наук, академік НАПНУ Борис Мокін.

71 делегат конференції проголосував за Бориса Мокіна, 72 — за Володимира Грабка, 9 — проти обох. Один бюллетень виявився недійсним.

Професор Грабко, як переможець виборів, 7 вересня був запрошений на співбесіду на кадрову комісію Міністерства освіти і науки України.

Успішно її пройшовши, 8 вересня Володимир Грабко наказом Міністра освіти і науки України Дмитра Табачника призначений ректором Вінницького національного технічного університету строком на 5 років як обраний за конкурсом.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

м. Київ

08

09

2010 р.

№ 357-к

Про призначення
Грабка В.В.

Призначити доктора технічних наук, професора Грабка Володимира Віталійовича ректором Вінницького національного технічного університету з 8 вересня 2010 року, строком на п'ять років, по 8 вересня 2015 року, як обраного за конкурсом, згідно частини першої статті 39 Закону України "Про вищу освіту", на умовах, викладених у контракті.

Підстава: протокол рішення конференції трудового колективу Вінницького національного технічного університету від 02.09.2010 р., рішення експертної кадрової комісії МОН України від 07.09.2010 р., контракт № I-2.

Міністр

Д.В.Табачник

Нині ректор ВНТУ Володимир Грабко є завідувачем кафедри ЕМСАПТ – Електромеханічні системи автоматизації в промисловості і на транспорті.

Володимир Віталійович народився у 1960 році. Закінчив Вінницький політехнічний інститут у 1984-му. У 1990 р. захистив кандидатську дисертацію, а в 2004 р. – докторську.

Науковий напрямок досліджень полягає у розробці математичних методів та моделей процесів, що протікають в енергетичних та електромеханічних системах, синтезі інформаційно-вимірювальних систем автоматичного і автоматизованого керування цими процесами. Автор 290 публікацій, серед яких 9 монографій та понад 150 патентів. Член двох спеціалізованих рад із захисту докторських та кандидатських дисертацій.

• Першовересень •

«ВЕСЕЛІМОСЯ!» В МНОГОТРУДНІЙ ПРАЦІ

Щасливі переможці вступних перегонів-2010 – двадцять сотень юнаків і дівчат в останній день літа отримали омріяний студентський квиток, котрий засвідчує, що вони стали першокурсниками провідного українського вишу – Вінницького національного технічного університету.

Урочистості з такої нагоди відбувались як зазвичай – на університетському стадіоні, подібного якому не має жоден ВНЗ держави.

Ця юнь поступила до ВНТУ в рік дев'ятнадцятиліття нашої незалежної Української держави. І вітає її доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, академік Національної академії педагогічних наук України та багатьох громадських академій Борис Мокін. Борис Іванович стояв у витоків української державності – з 1990 по 1994 роки, працюючи ректором, був одночасно і депутатом Верховної Ради України першого скликання, яка прийняла Декларацію про суверенітет України та проголосила Україну незалежною державою.

– Зараз на розгляді у Верховній Раді перебувають зміни до Закону України «Про вищу освіту», де передбачається, що усі студенти після бакалаврату навчатимуться в магістратурі – будуть магістрами інженерії або магістрами наук. І термін навчання в магістратурі – два роки. Отож, закінчите наш університет напередодні святкування 25-річчя Незалеж-

ності України. І я вважаю, що це і буде вклад нашого університету, наш подарунок Батьківщині – випуск такої когорти молодих фахівців. Зичу, щоб за ці 6 років, впродовж яких навчатиметься в нашему університеті, усі ви стали висококласними спеціалістами і ніхто не загубився на довгому шляху до диплому.

А доктор технічних наук, професор Володимир Грабко певен, що більшість із нинішніх першокурсників долучиться до примноження тих здобутків, які має їхня *alma mater*.

– ВНТУ входить і в Європейську асоціацію університетів, і у Всесвітню асоціацію університетів, і в Міжнародну асоціацію винахідницьких організацій, в багато інших інституцій, які додають престижу нашему ВНЗ. Це здобуто не лише силами викладачів, а й наших студентів. Отож, не гайте часу, одразу беріться за серйозну роботу. Студентство – це не тільки найчудовіша пора життя, а й серйозна кропітка робота.

Серед випускників нашого політеху є багато успішних бізнесменів, дер-

жавних діячів, є науковці, чиї імена добре знані в світі, більшість професорів, докторів наук, завідувачів кафедр нашого вишу – це колишні його випускники. **Директор Інституту РТЗП, завідувач кафедри, доктор технічних наук, професор Василь Кичак** теж фахово зріс у нашему ВНЗ. Тож, закликав нинішніх першокурсників продовжити ці гарні традиції.

Президент студентського самоврядування ВНТУ Ігор Колос повідомив юному поповненню, що за десять років у нашему університеті виросло найпотужніше в регіоні студентське самоврядування. Дуже багато заходів зорганізовується саме для першокурсників – «Студентська осінь», традиційний Квест для першокурсників «Пізний ВНТУ».

Першокурсники виголошують урочисту обіцянку студентів Вінницького національного технічного університету. Лунає віднині і їхній гімн – «*Gaudeamus!*». «Гаудеамус» – то латиною, а українською – «Веселімося!» Хоча отримана того дня «заліківка» ненав'язливо попереджує: може стати зовсім не до веселощів, якщо неналежно ставитися до многотрудної праці здобування знань.

Молоді науковці, кращі з кращих студентів – магістри нашого університету Роман Петрук, Марина Деундяк, Юлія Самігулліна і Максим Шабатура

• Олімпіада •

ЧИ СТАНЕ ЧВЕРТЬФІНАЛ ПІВФІНАЛОМ

Уже вдесяте в нашому університеті відбулась Всеукраїнська студентська олімпіада з програмування, яка має статус чвертьфіналу першості світу. Її гостем був Білл Поучер, директор першості світу ACM з програмування, який приїхав в Україну, аби визначити чи готова наша країна проводити у себе півфінал. З цього приводу у Міністерстві освіти і науки України зорганізували прес-конференцію.

— Я дуже радий знайомству з Україною, студенти-програмісти якої останнім часом демонструють найвищу динаміку зростання рівня підготовки і посідають більшість призових місць у південно-східному європейському півфіналі першості світу з програмування, — зауважив, спілкуючись з олімпійцями, Білл Поучер, професор університету Бейлора (місто Сан-Антоніо, Техас, США).

Вагомі досягнення українських студентів, здобуті за час проведення Всеукраїнської олімпіади, обумовили надання їй офіційного статусу чвертьфіналу першості світу. А тепер спричинились до того, що з 2011 року півфінал першості світу по південно-східній Європі може перебратися з Бухареста (Румунія) до Вінниці. Саме для прийняття остаточного рішення особисто приїхав з інспекцією до України пан Поучер.

Білл Поучер очолює Оргкомітет студентської першості світу з програмування з 1988 року. Він провів у Вінниці два дні: 11 і 12 вересня. Ретельно аналізував умови та організацію проведення Всеукраїнської олімпіади, багато спілкувався з організаторами олімпіади та її учасниками. І від його доповіді на Раді директорів залежить, чи переїде до Вінниці світовий півфінал.

У разі позитивного вирішення це підніме авторитет України у світовій IT-спільноті і підвищить кількість учас-

ників півфіналу першості світу від України. Наша держава сьогодні обмежена не стільки талановитістю учасників, скільки фінансовими проблемами українських університетів. Позитивне рішення також зробить наш Вінницький національний технічний університет базовим університетом з проведення першості світу з програмування.

У Міністерстві освіти і науки України 13 вересня відбулась прес-конференція з нагоди ювілею — 10-ї річниці Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування. У ній взяв участь Білл Поучер. Він зауважив, що США випускають тільки 1/6 від потреби фахівців з інформаційних технологій і вимушени наймати 5/6 спеціалістів з інших країн.

Справді, більшість переможців Всеукраїнської студентської олімпіади працевлаштовуються за кордоном: Google, Facebook, Microsoft, IBM. Член зіркової команди нашого Вінницького національного технічного університету, що двічі була фіналістом першості світу, Богдан Власюк працює у Цюриху (Швейцарія) програмістом фірми Google. Інший член команди Павло Коржик в Сіднії (Австралія) в іншому офісі фірми Google, також розробляє програмне забезпечення. Дмитро Коржик навчається в аспірантурі у США.

— Ми щиро вітаємо Білла Поучера в Україні і сподіваємося на позитивне рішення щодо проведення в Україні з

Біл Поучер багато спілкувався з олімпійцями

наступного року півфіналу першості світу по південно-східній Європі. — Наголосив автор проекту Всеукраїнської олімпіади з програмування і її беззмінний координатор Володимир Месюра, професор кафедри комп’ютерних наук нашого університету, тренер команди ВНТУ, двічі фіналіст першості світу.

Володимир Іванович розповів про роботу з талановитою молоддю. Серед перспективних напрямків він виділив організацію міжнародного конкурсу студентських наукових робіт з наукового напряму «01.01.08 – математична логіка, дискретна математика і теорія алгоритмів», створення структурованої бібліотеки олімпіадних задач, яка використовувалася б при навчанні, проведенні навчальних Інтернет-олімпіад з програмування, створення он-лайн центру для навчання студентів через Інтернет.

У прес-конференції взяв участь директор українського представництва данської IT-компанії CDM A/S Томас Бомберг. Пан Бомберг розповів про досвід співпраці компанії CDM A/S з нашим Вінницьким національним технічним університетом. Він підкреслив, що сьогодні найголовнішим завданням є забезпечення працевлаштування обдарованої молоді в Україні: «Це буде найбільша інвестиція у розвиток держави».

А Сергій Міхнєв, виконавчий директор І Міжнародної літньої школи з програмування, старший викладач Севастопольського національного університету ядерної енергії та

Великий переходний Кубок поїхав до Києва

Нагороди чекають своїх власників

промисловості, наголосив на винятковій важливості літніх та зимових шкіл з програмування, де студенти отримують особливі умови і можливості тренуватися, спілкуватися і набувати досвіду. Росіяни, які нині «ветерани» студентських фіналів світу з програмування, мають ідеальні умови для підготовки – у Петрозаводську для них створено спеціальну школу, де вони відпочивають і тренуються під керівництвом колишніх досвідчених олімпіадників.

...Прикро лиш, що представники ЗМІ, на жаль, цікавляться значущими світовими перемогами студентів-програмістів значно менше, аніж кримінальними подіями чи великом бізнесом або політикою.

У ювілейному десятому відкритому фіналі Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування взяли участь 32 кращі команди України, котрі вибороли перемогу в чотирьох регіональних півфіналах серед 146 команд (426 студентів) з 66 університетів 30 міст України. Загальна кількість учасників I етапу змагань (університетського) склала більше 2000 студентів. А також 9 команд із зарубіжжя. Це команди з Білорусі, Болгарії, Вірменії, Грузії та Молдови.

Ювілейний фінал проходив у два тури: командний, що відбувся 10 вересня, та особистий – 11 вересня.

Нині як і торік співорганізатором олімпіади виступила київська компанія «Арт-Мастер». Спонсорами олімпіади стали EPAM, ESET, S&T, Data-Group, CDM, Бакотек, GlobalLogic, Вінницька торгово-промислова палацата. Платиновим спонсором вперше стала компанія Fujitsu. На олімпіаді переможцям крім сертифікатів вручили золоті, срібні та бронзові медалі, Великий перехідний Кубок та кубки командам-призерам. Переможець особистого туру (це студент Київського НУ ім. Шевченка) отримав від Fujitsu комп'ютер.

Для олімпійців зорганізували різноманітні забави: змагання з боулінгу, екскурсію містом, перегляд кінофільму у кінотеатрі Коцбінського, прогулянку катером Південним Бугом, спортивні змагання. Найсильніші студенти-програмісти у Вінниці не лише мірялися силами в спортивному програмуванні, а й добре відпочили і заприязнiliся з новими знайомими.

Для золотого медаліста першості світу з програмування Василя Білецького (Львівський національний університет імені Франка) олімпіада студентів-програмістів як спосіб життя:

– Ми виїжджали зі Львова, там падав непривітний осінній дощ. А ще

звичножахливі дороги. Мали дуже поганий настрій. Але чим більше ми наблизялися до Вінниці, тим менший падав дощ, розпогоджувалось і менше ставало хмар і ям на дорозі. А у самій Вінниці майже ідеальна дорога і яскраве сонце. А коли уже тут в університеті я побачив знайомі обличчя тих, кого знаю за попередніми олімпіадами, і нові обличчя, обличчя тих, кому захищати честь

України на міжнародній арені... I тоді повертаються найприємніші спогади, що пов'язані з всеукраїнською студентською командною олімпіадою з програмування. Я закінчив, як студент, брати участь у цій олімпіаді ще у 2008 році, але з того часу я не можу дозволити собі не приїхати на фінал, не привезти одну-две-четири команди зі Львова. Було багато альтернатив, можливість заробляти гроші чи займатися науковою. Але є олімпіада, на яку я маю приїхати, тому цілий рік до неї готуюся.

Тож, переможці хто?

Перше місце – Київський національний університет імені Шевченка;

друге – Донецький національний університет;

– КНУ імені Шевченка;

третє – Національний технічний університет України «КПІ»;

– Таврійський національний університет;

– Таврійський національний університет.

Команда нашого Вінницького національного технічного університету вдовольнилася першим непризовим місцем – сьомим.

– Як тренер вінницької команди, я, на жаль, тепер і не очікував чемпіонського звання – в нашій команді зараз зміна покоління. – Прокоментував професор Месюра.

Цифру 7 багато хто вважає щасливою. Тож, і ми маємо сподівання, що наші хлопці, подорослішивши і набравши досвіду, наступного вересня на XI Всеукраїнській студентській олімпіаді з програмування покажуть кращий результат – відродять спортивну програмістську славу зіркових студентських команд ВНТУ, які перемігши в Україні і в Європі, двічі змагались за перемогу з найсильнішими програмістами планети. Команда нашого університету двічі була у фіналі

Тренери українських команд програмістів

першості світу: один раз у Сан-Антоніо (США) і другий раз у Банфі (Канада).

ПРО ВСЕУКРАЇНСЬКУ СТУДЕНТСЬКУ ОЛІМПІАДУ З ПРОГРАМУВАННЯ

Всеукраїнська студентська олімпіада з програмування була організована за ініціативою нашого Вінницького національного технічного університету.

Головною метою олімпіади є надання українським студентам можливості продемонструвати свою майстерність у мистецтві розробки алгоритмів і програм на високому міжнародному рівні. За 10 років проведення олімпіади Україна вийшла на п'яту позицію всесвітнього рейтингу Топкодера (http://www.topcoder.com/stat?c=country_avg_rating).

П'ять українських університетів входять сьогодні до топ-50 у всесвітньому рейтингу університетів (Київський національний університет імені Тараса Шевченка посідає в ньому п'яту позицію), а п'ять українських студентів до топ-50 в особистому світовому рейтингу.

Останні п'ять років українські студенти повністю домінують у світовому півфіналі Південно-Східної Європи (у 2009 році – перші сім місць!), пропустивши за цей час до світового фіналу лише одну команду не з України.

Більш детальну інформацію можна отримати на сайтах:

- першості світу з програмування - <http://cm.baylor.edu/welcome.icpc>
- українського чвертьфіналу першості світу - <http://cm.baylor.edu/public/worldMap/worldMap.icpc?contestId=665&cid=106838>
- Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування - <http://pc-ua.com.ua/>

Світлини Тетяни ФУРМАН

Конференція

ГУМАНІЗМ І ОСВІТА

У нашому університеті відбулась X міжнародна науково-практична конференція «Гуманізм та освіта». Триава вона з 14 по 16 вересня.

Окрім ВНТУ її співорганізатори – Міністерство освіти і науки України, Національна академія педагогічних наук України та New University of Lisbon (Португалія). А присвячений цей науковий форум 200-річчю від Дня народження Миколи Пирогова та 50-річчю ВНТУ. У роботі вченого зібрання активну участь взяли фахівці як гуманітарних, так і технічних наук з України і зарубіжжя.

Традиція науково-практичних гуманітарних конференцій у ВНТУ започаткована кафедрою культурології ще у минулому столітті – 1992 року. На цьому наголосила, відкриваючи пленарне засідання, **доктор філологічних наук, професор Лариса Азарова:**

– З того часу ми постійно проводимо конференції з проблем гуманізації освіти за участю вчених різних вишів України. Відбуваються вони щодвароки, а приїздять не тільки представники з країн СНД, а й науковці вищої школи Румунії, Швеції, Польщі, Болгарії, Португалії. Мета гуманітарних конференцій – акумулювати досвід вищої школи, зокрема технічної щодо розв'язання завдань гуманізації освіти. Завдань, які не тільки не втрачають своєї актуальності, а навпаки – набувають нових рис, нової форми, вагомості, популярності.

Ректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко, привітавши учасників конференції, побажав результативної праці:

– Уже майже 20 років в нашему університеті взятий курс на гуманізацію і гуманітаризацію технічної освіти. Виховувати фахівців вищої кваліфікації технічного спрямування без гуманітарної складової, без того, щоб вони розуміли і цінували те прекрасне, що нас оточує, – хибно. Німеччина, яка свого часу так раціоналізовано чинила, нині відмовилася від цих своїх напрацювань, і нині її вища школа прагне готовувати всебічно розвинену осо-

**Доктори педагогічних наук, професори
Олександр Лавриненко та Микола Солдатенко
(Національна академія педагогічних наук України)**

бистість. Варт зауважити, що уже майже 20 років в нашему університеті діє Центр культурології і виховання студентів, який нині має цілий ряд різноманітних художніх музеїв, котрі дуже вдало доповнюють гуманітарну складову підготовки фахівців вищої кваліфікації!.

Тож, гостей радо запросили оглянули нову виставку, що напередодні відкрилась в експозиційній залі ЦКіВС – доробок талановитої вінницької художниці Ірини Шостак-Орлової: голбелен, лялька-мотанка. Учасники конференції побували й у інших наших музеях.

Знайомились з міжзвізьким гендерним центром, який працює в нашему університеті, лабораторією соціологічних досліджень ВНТУ, службою психологічної підтримки. Потому обмінялись досвідом щодо організації навчальних лабораторій гуманітарних дисциплін.

Цікавим і по-справжньому дискусійним видався «круглий стіл» «Педагогічна майстерність як система розвитку професіоналізму викладача». А секційних засідань було аж 7. Тема одного з них: «Педагог і гуманіст Микола Пирогов. Гуманістичні традиції в сучасній освіті». Після закінчення роботи секцій учасники конференції мали автобусну екскурсію до Національного музею-садиби геніального хірурга.

До початку роботи конференції в університетському видавництві вийшов розкішний фоліант – збірник її матеріалів. А також статті виставлялись на власному сайті конференції за адресою http://conf.vstu.edu.ua/hume/d_1, як засвідчує статистика, популярністю конференція ще до її початку користувалась неабиякою.

**Учасники конференції гостюють
у Миколі Пирогова**

**Роксоляна Швай (НУ «Львівська
політехніка») у художньому музеї
нашого університету**

РОМАН ПЕТРУК – МОЛОДИЙ ЕКОЛОГ РОКУ

У двадцятку кращих обласного конкурсу «Молода людина року» увійшов Роман Петрук, магістрант нашого університету.

За це звання боролись 124 талантливих юнаків та дівчат віком від 14 до 35 років. Перевагу екологічної безпеки Вінниччини. Учасник Всеукраїнської комісії надавала насамперед розглядалися у певній галузі. Почесне звання «Молода людина року» здобули особистості, чий особливі досягнення сприяють розвитку регіону та держави.

Конкурс проводився у 20 номінаціях. Роман переміг у номінації «Молодий еколог року».

Хлопець є віце-президентом Вінницької обласної громадської організації «Екотопія Поділля», членом Всеєвропейської громадської організації «Ecotoria», членом Всеукраїнської екологічної ліги. Роман – активний учасник та співорганізатор природоохоронницьких та екологічних заходів: «Збережи пора, час, коли маленька планету», «Не рубай ялинку», «Зробимо наше місто чистим», «Посади своє життєвого успіху, а непра-

дерево», «День довкілля», «День Землі». Співавтор монографії «Екологічна безпека Вінниччини». Учасник Всеукраїнських з'їздів екологів, міжнародного симпозіуму «Міжрегіональні проблеми екологічної безпеки». Виконав ряд державних та господарських тематик у настості, чий особливі досягнення сприяють розвитку регіону та держави.

користаннях, заборонених і неопізнаних пестицидних препаратів, а також твердих побутових відходів у Вінниці та в області.

Вітаючи переможців, голова обласної державної адміністрації Микола Джигурда зауважив: «Молодість – неповторна і відповідальна перемога стає запорукою

життєвого успіху, а непра-

ЗНАЙ НАШІХ!

вильний вибір може звести всі прағнення нанівець. Ефективна молодіжна політика – це інвестиції в майбутнє».

СМІТЬЯТЬ СЛАБАКИ.

ТИ – НЕ СЛАБАК!

Dovkilla

Майбутнє розпочинається уже сьогодні. Відтак, поки кожен з нас цього не усвідомить і не змінюватиме світ, починаючи із себе, – світ в цілому не зміниться.

8 вересня у Вінниці відбулася добровільна екологічна акція «Рідне місто – чисте місто», організована міським центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Вінниці. Серед активних учасників прибирання були студенти-екологи Вінницького національного технічного університету.

Мета акції: акцентування уваги на екологічних проблемах міста, екологічне виховання молоді, виявлення громадянської позиції, очищення від сміття парків, скверів та вулиць рідного міста.

Екологічна подія розгорнулась у міському Лісопарку і проходила на творчому підйомі дружно і весело. Всього було зібрано близько 200 мішків з побутовим сміттям – значно більше, ніж минулого разу у цьому ж парку. Прикро, що територія Лісопарку стала місцем, куди зручно й безпечно можна викидати різний непотріб. Прикро, що наші громадяни користуються незахищенню природи й легкою можливістю уникнути відповідальності.

Окрім практичного, акція носила просвітницький характер, адже засмічена територія парку – яскравий приклад відсутності культури поведінки з відходами. Учас-

ники акції продемонстрували, як різнятися паркова зона до і після прибирання, а у зверненні до громадськості ще раз наголосили, що наслідки безвідповідального поводження з відходами можуть стати непередбачуваними. Перший вчинок, який може зробити кожний, – не залишати сміття там, де відпочиває або перебуває.

Наша установка – **чисто не там, де приирають, а там, де не смітья**. Хоча, звісно ж, кожному зрозуміло: чисто там, де приирають і не смітья. Як у Європі. Хоча вона теж не скрізь однаєва. Німецький педантизм, манірність англійців відрізняються, наприклад, від італійської безпосередності, темпераменту і своєрідного неorealізму у стосунках із природою. Тому десь за викинутий недопалок, наприклад, можуть і оштрафувати на солідну суму, а то й узагалі за гррати відправити... Ось тут і стає за державу прикро.

«Смітья слабаки. Ти – не слабак!» – звертаються до усіх вінничан екологи, вже традиційно виходячи на прибирання парків, скверів та вулиць. Організатори ставлять за мету привернути увагу мешканців міста до необхідності прибирати за собою. А чиновників хочуть змусити встановити контейнери у достатній кількості у зонах відпочинку, парках, на пляжах тощо.

Ірина БЕЗВОЗЮК,
заступник з виховної роботи директора ІнЕЕК

Сврінтеграція**СТУДЕНТИ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ МОЖУТЬ НАВЧАТИСЯ СЕМЕСТР ЧИ ДВА У НІМЕЧЧИНІ, А НІМЕЦЬКІ – У ВНТУ**

Кандидат технічних наук, доцент кафедри металорізальних верстатів та обладнання автоматизованих виробництв нашого університету Леонід Поліщук перебував з візитом у Західно-саксонській вищій школі, що в місті Цвіккау (Німеччина).

У Львові ще в 1993 році був започаткований міжнародний симпозіум інженерів-механіків. Серед запрошених був і Леонід Клавдійович. Учені з Австралії, Америки, Великої Британії, Німеччини, Польщі, балканських країн звісно й з більшого зарубіжжя, що мають українське коріння, охоче й активно долучаються до роботи цього фахового науково-зібрання. На одному з таких заходів кілька років тому він й познайомився із професором Карлом-Хайнцем Нойманом, завідувачем кафедри «Деталі машин», директором Центру наукових досліджень і впроваджень Західносаксонської вищої школи. Оскільки наукові інтереси, сфери наукових пошуків збігаються, тому запрятілювали. Пан Нойман запросив відвідати Західносаксонську вищу школу, аби український вчений-викладач ознайомився із їхньою науковою базою та особливостями навчання.

І СПЕЦІАЛІСТУ, І МАГІСТРУ – 3,8 ТИСЯЧІ ЄВРО

Заснована Західносаксонська вища школа в 1898 році. Існувала в різних статусах, була й університетом. Але після об'єднання Німеччини постала вимога: оскільки університетів як академічних навчальних закладів в країні достатньо, то виши з чітко окресленим технічним спрямуванням реорганізувати у вищі технічні школи, які готовують інженерів-спеціалістів.

– У них є бакалаврат, є магістеріум, але основне завдання – це підготовка інженерів-спеціалістів. На заводі «Audi» бакалавр отримує близько 3,5 тисяч євро, а спеціаліст і магістр – 3,8 тисячі євро. Отож, спеціалістів прирівнюють до магістрів. – Розповідає Леонід Клавдійович. – Навчання суттєво різняться від нашого. Якщо у нас дисципліна «деталі машин» читається на третьому курсі, то у них з другого семестру першого курсу. Ця дисципліна є базовою і вчать її впродовж трьох семестрів. Спочатку проходять теоретичний курс, а згодом він набуває більш практичного змісту. Іспит складають лише з конкретних практичних задач, які охоплюють певні розділи дисципліни. Наприклад, три розділи вивчили, то три задачі, які узагальнюють ці розділи, пропонуються на іспит. Якщо людина теоретично непідготовлена, практичні задачі не зможе розв'язати. І ці практичні задачі максимально наближені до тих, котрі розв'язує фахівець на підприємстві – це наріжний камінь навчання. Курсове проектування також не є суто консультивативним – кожен студент на робочому місці за комп'ютером виконує проект, при потребі спілкуючись із викладачем, в якого консультація є аудиторним навантаженням.

До речі, один із дипломних проектів студентів Західносаксонської вищої школи – розробка боліду для Формули-1.

Кандидат технічних наук, доцент кафедри нашого університету Леонід Поліщук (перший праворуч), у центрі – професор Карл-Хайнц Нойман, завідувач кафедри «Деталі машин» Західносаксонської вищої школи, і доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри опору матеріалів Львівської політехніки Евген Харченко

I «HORCH», I «AUDI» – СЛУХАТИ

Місто Цвіккау дало Німеччині «Horch» і «Audi». Август Хорх, будучи талановитим інженером, у 1904 році заснував завод, який випускав автомобілі «Horch». (Цей автомобіль використовувався під час Другої Світової). І хоч отримав багато патентів, конструкуючи нові моделі, але оскільки був співвласником, за тодішнім законодавством не мав права на цьому підприємстві працювати. Тож, зовсім поруч заводу «Horch» він через певний час буде нове підприємство і починає випускати там автомобілі також під назвою «Horch». Попереднє підприємство виступило претензією: «Horch» – це наша торгова марка, хоч і ваше прізвище. І Хорх погодився, задумавшись, як назвати свій новий автомобіль. Один його молодий інженер запропонував:

німецькою «horch» – слухати, давайте назовемо латиною «ауді». І до війни в Цвіккау працювали два автозаводи: і «Horch», і «Audi». Після війни «Audi» перемістився в Західну Німеччину, а на місці того заводу почав працювати «Trabant», що випускав сімейний автомобіль з пластиковим кузовом.

Тож, Цвіккау завдячує своїм розвитком саме автомобілебудуванню. Нещодавно завод «Audi» святкував своє сторіччя. Святкував не у тому місті, де перебуває нині, а тут, у Цвіккау. Крім того, це батьківщина видатного композитора Роберта Шумана, на честь якого тут проводяться щорічні музичні фестивалі.

НАВЧАЛЬНО-ЛАБОРАТОРНИЙ ЦЕНТР ЗА 20 МЛН. ЄВРО

Заслуги Західносаксонської вищої школи не забуті, адже вона багато років готувала спеціалістів для галузі. Тому для неї побудований суперсучасний навчально-ла-

З Монікою Кац, проректором з міжнародних зв'язків Західносаксонської вищої школи

бораторний центр, вартістю 20 млн. євро. І це все на кошти людей, небайдужих до розвитку німецького автомобілебудування.

– Тут стоїть «Audi-A8 quattro» у розрізі для наочності, можна побачити усі вузли цього автомобіля, особливості конструкції. На першому поверсі студенти займаються дослідженнями, до речі, й на замовлення підприємств, а на другому навчальні кабінети, де обраховують результати.

– Продовжує свою розповідь Леонід Клавдійович.

– Також дуже цікавим є Центр наукових досліджень і впроваджень. Це місце було метою моого відрядження. Тут займаються дослідженнями на замовлення. Але не тільки автомобільних фірм. Проблеми динаміки не є вузько спрямованими, вони всезагальні. Що таке динаміка споруд, можна було зрозуміти, спостерігаючи у Волгограді за мостом, коли він раптом почав коливатися. Ці коливання сягали почаси 1-1,5 метра. Нині схиляються до думки, що причиною тому було вітрове навантаження, яке й спричинило резонансні явища. В Америці в середині минулого сторіччя з такої ж причини був зруйнований міст. Нещодавно у цей Центр звернулися китайці з проханням дослідити їхні пилки для розрізання деревини, які спричинювали високий травматизм. Для дослідження роботи цих пилок створили спеціальний стенд, який моделює виробничі ситуації. Як результат – встановлено причини, інформацію передали в Шанхай на підприємство, яке випускає ці пилки. Але проритетним в роботі Центру є дослідження динаміки оболонкових, стержневих систем та корпусних деталей. Коли я там перебував, якраз проводилися дослідження нової корпусної деталі до ходової частини нової «Audi». Мене деликатно попередили, що цю деталь фотографувати не можна. Дуже різномібні дослідження проводять. Лабораторна база серйозна і сучасна, тому радий домовленості, що кілька моїх аспірантів поїдуть у цей Центр на стажування.

ВЕРСТАТ ЗА 400 ТИСЯЧ ЄВРО – ДЛЯ СТУДЕНТІВ

Окрім зазначених науково-лабораторних баз, є у них чудова лабораторія технології машинобудування та верстатобудування. Новий верстат, випущений півроку тому, що коштує близько 400 тисяч євро, уже є у лабораторії, і студенти мають можливість на цьому новітньому обладнанні проводити лабораторні роботи. Лабораторія надсучасна – усі верстати нині використовуються у виробництві. Хоча Леоніду Клавдійовичу приємно було побачити старенькі зубооброблювальні верстати. Основні принципи побудови їхньої конструкції переходят з одного верстата в інший.

– Розвиток проектування, конструкування нині пов’язаний із використанням нових комп’ютерних програмних комплексів. Приміром, NOSTRAN. Програма донедавна була засекречена, тому що була створена для потреб NASA та використовувалась для конструкування космічних систем, а зараз вона доступна. Без використання цих сучасних програм нам неможливо конкурувати. Слід у нас створювати інженерні центри розрахунку з використанням цих сучасних програм. До того ж для навчання

**Для студентів – усе!
Навіть «Audi-A8 quattro» у розрізі**

студентів вони нині можуть бути отримані безкоштовно з подальшим поновленням. Таким шляхом пішли кілька провідних ВНЗ України.

Оскільки працюю над докторською дисертацією, одна із цілей поїздки – домовитись, аби певні розділи своєї наукової роботи виконати на лабораторній технічній базі Західносаксонської вищої школи. Отримав запрошення на стажування. Така перспектива надихає на подальше співробітництво.

УСЕ ПОЧАЛОСЬ ЗІ СЛОВА І УСЕ ВІД СЛОВА ЗАЛЕЖИТЬ

Леонід Клавдійович продовжує оповідь:

– У Західносаксонській вищій школі навчаються чимало іноземців – прагнуть залучати якомога більше іноземних студентів, аби потім вони пропагували німецьку культуру і мову. З пані Монікою Кац, проректором з міжнародних зв’язків, ми спілкувались щодо співробітництва з нашим Інститутом машинобудування і транспорту, зокрема з кафедрою металорізальних верстатів та обладнання автоматизованих виробництв. Пані Моніка висловила бажання відвідати наш університет з тим, щоб сприяти, аби і студенти мали можливість стажуватися чи навчатися в Західносаксонській вищій школі. Але маємо одну суттєву проблему – мова. Знання німецької чи англійської – нині життєва необхідність.

Мова – проблема не тільки студентів, а нашої української освіти загалом. Знання іноземної дасть можливість швидко асимілювати в науку Європи і світу, який і нам цікавий, і якому ми цікаві насамперед своїм науковим потенціалом.

Багато моїх колишніх студентів зараз працюють за кордоном. Приміром, Андрій Глухий – в Німеччині, Максим Бернік – в Австралії, Михайло Шпігельман працює зараз в Нью-Йорку інженером-механіком. Знаю, що ціла група наших випускників з України працює на фірмі Siemens. Керівником цієї групи є Катя Іванішина, яка є випускницею нашого енергетичного інституту. Ця група працює над проблемою оновлення обладнання енергетичних систем

Старовинний центр Цвікау

Москви. Уже успішно здали кілька проектів.

Західносаксонська вища школа має факультети машинобудування і автомобілів, електротехніки, інформатики, архітектури, мистецтва, текстилю, дизайну, дере-

вообробки. Тривалий час активно співпрацюють зі Львівською Політехнікою. Багато хто із львівських студентів виконував там дипломні проекти, а викладачі пройшли стажування.

Доцент Поліщук: «Багато моїх колишніх студентів зараз працюють за кордоном. Приміром, Андрій Глухий – в Німеччині, Максим Бернік – в Австралії, Михайло Шлігельман працює зараз в Нью-Йорку інженером-механіком. Знаю, що ціла група наших випускників з України працює на фірмі Siemens. Керівником цієї групи є Катя Іванішина, яка є випускницею нашого енергетичного інституту. Ця група працює над проблемою оновлення обладнання енергетичних систем Москви. Уже успішно здали кілька проектів».

Пані Моніка Кац наголосила, що зацікавлена в контактах зі студентами нашого ВНТУ не лише спеціальності машинобудування (вони вже встановлені), а й з економістами, програмістами. Підкреслила, що слід ширше використовувати можливості, які надають різноманітні програми, насамперед програма «Східноєвропейське співробітництво», Леонард Ейлер тощо. Мій син Андрій, який теж випускник нашого університету, а зараз заступник директора Міських електричних мереж, також через DAAD стажувався в науково-дослідному інституті в Німеччині, і це йому дуже потім допомогло в кар'єрному рості. Донька моя також двічі стажувалась у Німеччині, зараз вона працює у Вашингтоні і займається програмою підтримки стратегічних мов. Є куратором напрямків Росія, Таджикистан, Китай – готує американських студентів для стажування в цих країнах.

Вітаємо!
Доцента нашого університету
Леоніда Поліщука обрано академіком
Підйомно-транспортної Академії наук України

Пані Моніка зауважила, що студенти нашого Вінницького технічного університету можуть навчатися семестр чи два у Німеччині, а німецькі у ВНТУ при обопільному зарахуванні екзаменів за умови узгодженості навчальних програм. Готові, щоб наши науковці читали в них лекції. Але знову все – мова.

Пам'ятник сімейній автівці «Trabant»

Моя поїздка мала не лише науковий характер, а порушували й навчальні проблеми, обговорювали ідеї співробітництва. Сподіваюсь, що вони будуть зреалізовані. Але незнання іноземної мови – це основний бар'єр, який не дає змоги нам використовувати ці чудові можливості.

ПОЧИНАЄМО З ГРИ

Ідея проведення квесту для першокурсників зародилася минулого року, тоді і дебютував цей проект Студентського самоврядування під назвою «Пізнай ВНТУ». Цього року уже вдруге на території нашого університету проводився цей захід.

Мета проведення квесту: ознайомлення студентів-першокурсників із особливостями, територією, адміністрацією, студентським самоврядуванням та життям Вінницького національного технічного університету, а також знайомство між самими першокурсниками.

За допомогою проведення квесту ми хочемо показати учасникам наскільки важлива «командна робота» і те, що для досягнення поставленої мети важливо, щоб команда працювала як єдине ціле, а не кожен учасник діяв окремо. Крім того, показуємо наскільки важливо молоді вести здоровий спосіб життя та всебічно розвиватися.

Захід проходив у два етапи. Перший розпочався 8 вересня на стадіоні ім. А. Кулика. Тоді ж, кожна команда отримала завдання, які сформовані у вигляді загадок. Першокурсникам потрібно було відшукати: бібліотеку, їдальню, банкомати, офіс Студентського самоврядування, офіс студентської секції профспілки, силовий майданчик та медпункт. Кожен старшокурсник скаже: «Та що тут такого важкого?», але згадайте себе на першому курсі, перерви не вистачало, щоб аудиторію знайти, я вже не кажу, наприклад, про бібліотеку. На кожному об'єкті командам потрібно було виконати завдання, щоб отримати наступну загадку, наприклад, в офісі Студентського самоврядування всі без винятку співали гімн України.

Другий етап квесту кожна команда проходила у своєму навчальному корпусі. Вранці 9 вересня о 8⁰⁰ учасники отримали завдання: відшукати Голову та заступника Голови Студентської ради факультету, заступника декана (у якого потрібно було дізнатися про систему перепоселення до гуртожитку), декана (написати заяву про звільнення з одного уроку), методистів деканату (познайомитися з ними та дізнатися про розміри стипендії Президента України, ВРУ, Кабінету Міністрів України та ОДА), написати вірш про спеціальності свого факультету, коротко записати історію заснування факультету, дати відповіді на 10 запитань, сфотографуватися всією командою з деканом факультету.

Підбиття підсумків, оголошення офіційних результатів та церемонія нагородження переможців проходила в актовій залі університету, де на всіх чекав святковий концерт за участю фіналістів проекту «ВНТУ має таланти» та учасників конкурсу «Студентська осінь - 2009».

За рішенням оргкомітету

почесне третє місце посіла команда факультету теплоенергетики та газопостачання,

друге місце виборола команда факультету електро-механіки, електроспоживання та енергетичного менеджменту,

переможці цьогорічного квесту – команда факультету будівництва та будівельного менеджменту.

Всі команди отримали грамоти за участь у квесті, а переможці були нагороджені ювілейними книгами «ВНТУ 50», почесними грамотами та грошовою премією від Президента Студентського самоврядування ВНТУ.

Сподіваюся, що стане доброю традицією на початку вересня кожного навчального року влаштовувати квест для першокурсників.

Ігор КОЛОС,
координатор проекту,
Президент СтС ВНТУ

Картина+вірш

ХУДОЖНИК ПОЗНАЙОМИТЬ І ПОМИРИТЬ...

З найновіших поезій Михайла Стрельбицького на 120-ліття Федора Коновалюка

"ЦВІТЕ БОРЩАГІВСЬКА ВУЛИЦЯ. 1948"

Людмила Мишанській

Цвіте Борщагівська вулиця,
не згірше сусідніх цвіте:
будинок садочком затулиться
та й мріє про щось святе.
Хай хоч би ходили глашатаї,
несли пропори гріха, -
садочки, війною пошарпані,
прикриють від зазіхань.
Дерева є зовсім занедбані.
Підблілені є й підтеплені.
На деяких видко сучки.
Є висипані стежечки.
І тіней хупаве мереживо
лягло і рухомо лежить.
А вгору цвісти - не обмежено,
там марево клично дрижить.
Цвіте Борщагівська! О Боженьку,
зморозити цвіту не дай!
Трави ізмарагд, подорожнику,
по стежці хутчіш розгортай.

"КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ. ЗИМА. ПІДСОБНЕ ГОСПОДАРСТВО. 1955"

Поезія і проза хуторна.
Тут світла тиск такий...
Сюди би Макса Планка!
Підсобне господарство - як паланка:
тили науки, рідна сторона.

Стіжків об'єми. Дрина і рожна
прямі і напрямні, і найпряміші.
І гай-гайок під сніgom найміліший
(і - іноді - ціна договірна?).

Сам інститут - от, певне, річ у чим! -
постав, було, з прибутків цукроварень:
щоб юнь вести в технічні закамари,
та не на шкоду світу орачів.

В цім інституті вчилися колись
Сікорський, Корольов, Яновський Юрій;
тому і ці пенати не похмурі,
тому й мороз на сонці - близькі!

Хтось переїжджий кине легкома:
"Тривале повоєння, щем-злідарство!.."

А нам тривкіш поезії нема:
"Політехнічний інститут. Зима.
Підсобне господарство".

ХАТКИ-1984

Сергієві Нагорному

Хатки-грибки, кораблики-хатки,
хатинки-рукавички-розторопи,
хатки - з-під снігу ніби-перископи,
хатки - духовні анти-Соловки,
відтіснені в "підбрюшшя"
до Європи...

Являються-малюються вони,
болять фантомно і фантомно сущі
останньою художнику весни,
фантомно сущі, тож і неминущі.

Прожив на світі дев'яносто й три,
розмірює четвертого... хатками,
і здачу в Бога дістає... хатками -
зіходять, насилаються згори:

зграбненькі, біль-білявенькі,
сивенькі,
барвоприступні, дим-димком
тепленькі.
Хоч різні є над ними димарі:
один - на нім, як на сопілці, грati,
а інший - дише, чміхкає,
як кратер...

... Душа в тій грі й злетіла о порі?

**ХУДОЖНИК ПОЗНАЙОМИТЬ
І ПОМИРИТЬ**

**(Найновіший вірш з циклу
"Студ-і-Я")**

"Вчора, а саме 22 березня 2010 року, в
день святкування в центрі культурології ВНТУ 120-ї річниці Федора Коновалюка, ми вкотре захотіли поринути в
захоплюючий світ творчості цього художника. Але чи то ми щось не поділили, чи що, не в цьому суть, проте невеличка
сварка сумтєво зіпсуvalа нам настрий.
Але це не змінило наших планів вкотре
відвідати експозицію Коновалюка.
І якось так, невідомим чином, одночасно
ми зупинили свої погляди на осінньому
пейзажі "Озеро Бабка". Це щось ней-
мовірне: стояти і просто милуватись

красою природи в картині. Нас захопили неймовірні почуття, ми знову відчули той стан, який пережили на першому курсі, коли ми, зовсім юні ще, вперше ознайомлювалися з цим різноманіттям геніальності автора. Ностальгія не дуже часто буває приемною, але в цей момент вона просто змусила нас усміхнутись. І в обговоренні знов побаченого, захоплені спогадами, ми навіть про сварку забули. Згадали тільки під вечір. І ще довго, напевне, будемо згадувати цей чудовий день. День 120-ї річниці нашого Федора Коновалюка".

**Олександра Кулік,
Сергій Сторожев,
студенти Інституту автоматики
ВНТУ (2CI-07).**

Художник познайомить,
і помирить,
і - помиривши -
познайомить знов:
поглибить погляд,
овиди розширити -
однаково, чи дружба,
чи любов
звела у часі цім на цій землі
істоти ваші, друзі муралі.
(Нас муралями Хвильовий назвав,
що теж про нас колись-то дещо знат).

Тож - знаймося! Активно співіснуймо:
в художнику, в поетові стремільні
нових себе щодня собі даруймо -
без окріків, без сліз, без голосінь, -

просвітлених, відсвіжених, голінних,
собі і всім в найкращому незмінних.

**БАНАЛЬНІСТЬ? НІ, ПИТОМА
НЕВІЧЕРПНІСТЬ**

"Поезія - це завжди неповторність", -
одна сказала, а раділи всі:
аж навіть той,
хто мав лише проворність,
"сучасника" співати "у всій красі".

"Поезія - це завжди невічерпність", -
пора сказати. Фраза нелегка,
а треба: а зішлемося на чемність
і кількість хаток Коновалюка;

і Катерин (Шевченкових) у нього ж,
у Федора, у Зотиковича,
і деревцят, хмарин, снігів... До того ж -
струмків, джерел, ставочків, що ляшать.

... Й за браком фарб періоди бували,
а мовби не біднішав колорит.
І мерехтять кавказькі перевали,
і барводише моря лазурит.

Банальний? Ні! Вже й дев'яносторічний,
відтінками, акцентами пашів...
Поезія - це завжди поклик стрічний,
не лиш безсмертний доторк до душі.

Теплі спогади

СТЕПАШКИ ЯК КУЛЬТУРНА СТОЛИЦЯ РЕГІОНУ

Порятунок нужденних культури завжди був (а сьогодні стає особливо!) справою їхніх же рук...

Дуже добре це видно на прикладі спортивно-оздоровчого табору «Супутник», що розташований у благословеному краї Степашок.

Яке дивовижне чудо, цей край! Ліс, поле, ріка – усе, що твоя романтична душа бажає: неймовірної краси пейзажі і чарівний спів птахів, найчистіше повітря і смачно-щирі кринична вода, фітотерапія, риболовля, грибне полювання! Кращого відпочинку важко собі уявити.

Треба віддати належне працівникам табору. Ці люди самовіддано виконують свої обов'язки. Проводяться на прекрасному рівні найрізноманітніші заходи: з футболу, волейболу, бадміntonу, тенісу, рибної ловлі, плавання, шашок, шахів – на будь-який смак, для будь-якого клієнта! Не в збитку і самі юні жителі цієї спортивної чудо-республіки: веселі старти, конкурси на кращий малюнок.

Цього року на другій зміні дитячі змагання близькуче переплетені з конкурсом на кращу спортивну родину. Ото було весело! Для молоді – дискотеки: по своїх дітях і онуках знаю – як це важливо.

Понад чверть століття улітку відвідую ці місця. З них більше 10 років працював заступником директора табору з культурно-масової (та іншої) роботи. Ще наприкінці 80-х мені люб'язно запропонували робити за гроші те, що я і так проводив з власної ініціативи: організовувати турніри і сеанси одночасної гри з шахів, проводити вечори відпочинку, випускати стінгазети (бажано у віршах), вести по місцевому радіо календар ювілейних дат світової культури...

З великою наснагою я включився в підготовку Днів Нептуна. А Нептун у той час у нас був колоритний – завідувач кафедри фізвиховання Ярослав Ларіонович Кулик. Йому не треба було і grimуватися... А підготовка до Карнавалу – підсумкового дійства сезону? Дотепер це один з найважливіших заходів. Тут потрібно задіяти творчий потенціал усіх учасників: непросто, але завжди феєрично цікаво.

Сьогодні ми усе менше читаємо художню літературу. А от у Степашках часом хочеться долучитися до великого спадку культурного минулого. Пороздумувати, так би мовили, про життя: адже справжня література завжди – про тебе! З двох шаф невеликої бібліотеки з дуже дивним підбором книг – ото справді: «Іщите в этой куче жемчужные зерна!» – мені свого часу пощастило запропонувати людям те, що вони могли прочитати на відпочинку і не зіпсувати собі настрій. Здається, що про читачів на свіжому повітрі повинна гарненько подумати університетська бібліотека і презентувати таборові пару десятків екземплярів добротної літератури.

У ті гнилі совкові часи на наш табір виписувалася неймовірна кількість газет і журналів, і відповідальні викладачі за вулиці (були і так!) з трудом поширювали цю кляту агітацію і пропаганду. Уявіть собі такий діалог: « – Ну, будь-ласка, візьміть свіжу «Правду» («Ізвестия», «Труд», «Робочуу газету»...)! – Ні, візьму тільки «Літературку» («Огонек», «Крокодил», «Перець», «Советский спорт»....)». Нині таке здається зовсім неймовірним...

Але цей діалог не з фантастичного роману!

Саме тоді під моїм чуйним керівництвом стали проходити поетичні вечори. Найчастіше це були моноконцерти, однак іноді самі відпочиваючі пропонували свої послуги в проведенні подібних свят для душі. І тоді за столиками запалювалися свічки, читалися вірші, звучали під гітару романси.

Традиційно поетичні вечори найчастіше проводилися (і проводяться дотепер) на першому і другому заїздах приблизно 2-3 рази в зміну. Яких ми торкалися тем? Пастернак і Ахматова, Цвєтаєва і Єсенін, Маяковський і Глазков, Бернс і Байрон – усіх не перерахуєш. Пізніше тематика збагатилася іменами Пушкіна і Лермонтова, Гумільова і Губермана, Дона Амінадо і Георгія Іванова, Саші Чорного й Омара Хайяма...

І все ж щорічно теми, звісно, повторюються. Тому щораз вносяться певні зміни: читаються нові твори, йде розповідь про різні періоди творчості художників слова: адже цікавого матеріалу безмір! Іноді, пам'ятаючи про постійних клієнтів, проблема демонструється з несподіваного боку. Наприклад, цього року проведена лекція-концерт із провокаційною назвою «Маяковський – Пушкін ХХ століття»... А потім вечір «Перліни срібного століття»: приемно почитати улюблений вірші ...

В університеті сьогодні вже немає навчальних курсів «Українська і зарубіжна культура», «Західноєвропейське мистецтво»: у технічному ВНЗ з точки зору владоможців це виявилося недозволеною розкішшю!..

У спортивно-оздоровчому таборі тепер немає заступника з виховної і культурно-масової роботи: буцім, навіщо

нам цей масовик-затійник?!..

Але дивна річ! Багато людей, що вирішили зануритися в романтику зі зручностями надворі, раптом згадують, що їм чітко чогось не вистачає. І тоді дістаються з рук заків книги, мольберти, гітари. Частіше згадують про телевізор. І коли настає час поетичних вечорів, сьогоднішній відпочивальник уже з великим бажанням приходить на такі заходи. Раніше як правило кількість слухачів була від 12-15 до 30 осіб. І це вже добре. А от цього року на кожний з чотирьох вечорів липня заявилося набагато більше – 30-45 учасників дійства. Отож, у нормальних людей не просто є певна потреба – вона не зменшується! Приємний і такий факт: до нас регулярно приходять і з табору медуніверситету. І це теж говорить багато про що.

З великим ентузіазмом підтримує подібні починання адміністрація і працівники табору. Було б дуже проблематично без них проводити щорічно свята для душі на гарному рівні. Адже потрібно і місце відповідним чином підготувати, і час визначити зручний для усіх: табір-то спортивний, прецікавих заходів навалом! Необхідно повідомити потенційним учасникам про майбутню подію, а якщо треба, то і провести агітаційну роботу. Але для мене ще важливіше інше: адже і директор табору Василь Овчарук (як і всі його попередники), і викладачі Світлана Тихонова, Діна Харіна, Аліна Чхань, (та й багато інших) – це не тільки прекрасні організатори, але і вдячні слухачі. За що їм від мене і усієї світової культури особлива подяка.

Михайло ХАРЬКОВ,
старший викладач кафедри КСПП

СТУДЕНТИ-ВІДПОЧИВАЛЬНИКИ

Допоки не побуваєш у нашему університетському таборі, що на березі Південного Бугу поблизу села Степашки, доти не зрозумієш, чому стільки і студентів, і викладачів замість відпочинку, скажімо, у Карпатах чи на морському узбережжі відають перевагу нашому «Супутнику». Тож, нинішнього літа влаштував такий відпочинок і собі.

Дванадцять днів у таборі разом зі студентськими

друзями ми набиралися сил – співали, танцювали, дискутували, грали в більярд та настільний теніс, бадміnton, волейбол та футбол, збирали гриби і рибалили – на човнах. А ще – свіже, напосіне хвоею, духмяне повітря, смачні й поживні страви, якими щедро й щиро тричі на день частвували наші куховари.

Стойш над широченим Бугом, що розкинув свої синьо-блакитні плеса за горизонт, вітер куйовдить волосся, а за спиною з лісу, який ось тут поруч, доноситься спів лісових пташок... Довгі вечори біля баґаття та пісні під гітару – романтика юності.

Тут після семінарів і лекцій, самостійних, контрольних, заліків та іспитів відновлюєшся дивовижно! Життя складається зі щоденних розваг, щастя та відпочинку. Райський куточек, наповнений світлом, теплом та енергією, де прокидаєшся під звуки музики, що надає позитиву на цілий день. Кращого заряду креативною енергією перед новим навчальним роком годі й шукати!

Валерій ГРАНЯК,
студент групи ЕПА-07,
Інститут ЕЕМ
голова профбюро
факультету

ДЖЕРЕЛО ЩАСТЯ

Палітра

Твори майстрині художнього текстилю Ірини Шостак-Орлової гармонізують, висвітлюють і радують душу глядача, надихають радістю й оптимізмом. Що це справді так – переконайтесь, завітавши до експозиційної зали нашого Центру культурології і виховання студентів.

– Настрій цієї виставки такий, як сама Іра: душевність, милість, приязність... Як це здорово і

ниних робіт – перша експозиція цього навчального року в нашему університеті і уже 166 від початку роботи ЦКіВС, який внезабарі відзначатиме своє 20-ліття. Для майстрині ця виставка теж особлива:

– Є першою у відзначенні власного ювілею авторки, знаменує початок її особистого ювілейного року. – **Заслужений діяч мистецтв України, голова Вінницької спілки художників України Леонтій Гринюк** приготував свої колезі ошатний букет троянд. – Іра надзвичайно симпатична людина, має дуже хороший смак, цікава у стилістиці. Здобутки її феноменально цікаві. Це є досконалість і витонченість. Те, що нині представлено у виставковій залі, створено за останні кілька років. Насолоджуйтесь цими роботами!

Директор арт-галереї «ІнтерШик» Людмила Бушинська зізналась, що вважає

за честь маті Іринині роботи у своїй власній колекції. Особливо відзначила незвичайність її авторських ляльок-мотанок.

– Іра як джерело, яке весь час пульсує і весь час свіже й потужне. Я бажаю вам дивувати тих, хто вас знає давно і тих, хто познайомився з вами зовсім недавно. – Це побажання **завідувачки Центру народознавства ВДПУ Тетяни Пірус**.

А дизайнер ЦКіВС, член Національної спілки художників України Юрій Кізімов подякував своїй колезі Людмилі Мишанській за ініціативу провести таку неймовірно чудову виставку. І як текстильник за фахом відзначив з абсолютним розумінням справи:

– Іра дуже творча особистість, завжди в пошуку. Художник саме таким має бути, як вона.

по-справжньому! – **Наталя Дубенкова** теж, як і авторка виставки, творить у вінницькій арт-мастерні «Скриня». – Мене найбільше вражає, як Іра працює з дітьми, з яким теплом, з яким вмінням вчить креативу, вміння побачити в буденних речах щось високе. Її настрій, характер помітний і в дитячих роботах. Вдячна Іри за те, що ми усі гріємося біля неї.

Ірина Шостак-Орлова член Національної спілки художників України, учасниця багатьох міжнародних виставок.

– Чудовий художник-митець, те, що бачимо – вражас. Ваша авторська техніка – це і загадка, і чудо, справді дивовижка. Незбагненне поєднання традиції і сучасного мистецтва. – Зауважила, відкриваючи виставку **старший викладач кафедри КСПП Наталя Грона**.

То нині рідкісно – зустріті щасливу людину. Суєтність, стресовість, пристрасність нашого буття не на те налаштована.

– А я вважаю себе щасливою людиною, адже я можу жити не тільки буднями. – Запевняє Ірина Едуардівна. – Мої злети в моїх роботах. Я шукала свій шлях дуже довго і мені здається, я його знайшла, і впевнено ним іду. Ще хотілось би знайти в собі якісь нові грани. Адже відкривати себе дуже цікаво. Щаслива з того, що мене оточують такі цікаві люди. З їхньою допомогою я змогла відкрити в собі нове. Художник має бути щасливим, аби ділитися своєю творчістю. Я відкрила сьогодні для вас свою душу. Вірю, що вам сподобаються мої думки і знайдуть співзвучність у ваших серцях.

Одна із мрій художниці – зробити проект разом із сином Віктором, який зараз є другокурсником Львівської національної академії мистецтв. Хлопець займається художнім склом. У дитинстві Віто називали юний Пікассо. До речі, виставка його робіт експонувалась у нашему університеті у 2004-му.

А нинішня виставка Іри-

Ляльки-мотанки Ірини Шостак-Орлової

Арт-мастерня «Скриня» запрошує студентів нашого університету освоювати декоративно-прикладне мистецтво – авторська лялька, клаптева техніка, різні напрями текстилю: батик, змішана техніка з елементами ткацтва, аплікації, вишивки.

Сам собі психолог

Юність – найкраща пора життя, але це час, коли безтурботне дитинство йде від тебе і з'являються перші труднощі, які іноді потрібно долати самостійно.

Часом здається, що все погано – зіпсувалися стосунки з друзями, тебе принизили, ти почуваєшся самотнім, батьки розлучаються, ти втратив близьку людину, трапилось щось таке, що здається невиправним. Це може викликати найчорніші думки і навіть бажання піти з життя.

Але істина у тому, що найнестерпніший біль з часом втихає. З'являються нові обставини та варіанти, все виправляється. Треба тільки мати сили і не втрачати надії. **Вихід завжди є!** І ще: треба не боятися звертатися за допомогою. Думати, що це принизливо, або соромно – помилка.

У кожної людини настрій змінюється, часом її охоплює туга та журба. Коли такий стан не минає декілька тижнів, він перетворюється на депресію. Депресія може спровокувати сприйняття дійсності та підштовхнути людину до неадекватних дій.

Тому перевір себе – якщо декілька з наведених нижче тверджень стосуються тебе чи твоїх друзів – можливо, є сенс звернутися за допомогою:

- прокидається пізно, погано сплю, постійно хочу спати;
- відчуваю постійний неспокій;
- почуваюся самотньо, віддаляюся від рідних та друзів;
- ні на чому не можу зосередитися;
- у мене змінився апетит, я швидко втрачаю чи набираю вагу;
- те, що раніше подобалося, більше не цікавить та не радує мене;
- змінився звичайний настрій та поведінка: раніше був спокійний, а зараз – збуджений, раніше подобалося компанії, а зараз уникаю будь-якого спілкування;
- мені здається, що жити немає сенсу.

Пропоную «практичну дорожню карту», якою необхідно керуватися при несподіваних проблемах, сюрпризах і невдачах у навчанні, на роботі, вдома.

Підвищити психологічну пружність можна, змінивши спосіб осмислення проблеми.

Тож, деякі фактори пружності:

- відсутність надмірної самокритики;
- свідоме управління поведінкою в будь-якій кризовій ситуації;
- вміння впоратися з горем і занепокоєнням;
- переборення перешкод у

стосунках, у навчанні;

- досягати кращого фізично-го здоров'я;
- підтримка оптимізму;
- уміння використовувати позитивні шанси, що дає життя.

ПРАВИЛА, ЯКІ ВЕДУТЬ ЛЮДИНУ ДО ЩАСЛИВОГО ТА ЗДОРОВОГО ЖИТТЯ

Підтримуйте зв'язки з іншими.

Добре стосунки з членами родини, друзями та іншими людьми мають дуже велике значення. Приймайте допомогу й підтримку від тих, хто про вас піклується. Допомога іншим, коли їм важко, також приносить користь тому, хто допомагає.

Дивіться на події у перспективі.

Ви не можете змінити те, що вже трапилося, але можете змінити власну інтерпретацію цих подій і реакцію на них. Сprobуйте вийти за межі сьогодення і подивитися на майбутні події у перспективі. Пам'ятайте, що травматичні події закінчуються й обставини можуть, зрештою, поліпшитися. Навіть при виникненні дуже тяжких подій розглядайте ситуацію в ширшому контексті і довгостроковій перспективі. Не слід висміювати окремий випадок з потоку життєвих подій. Відзначте будь-які думки, відчуття, звернення до яких полегшують стан у важких ситуаціях.

Сприймайте будь-які несприятливі зміни, як частину життя. Певні цілі не можуть бути досяжними через певні події. Прийняття обставин, які не можуть бути змінені, допомагає сфокусуватися на обставинах, що можуть бути скеровані.

Організуйте час для досягнення цілей. Створіть реалістичні цілі. Робіть щодня хоч щось, що наближає вас до мети. Прагнучи виконувати свої щодені плани, ви забезпечуєте почуття стійкості, нехай все навколо здається хаотичним. Складання щоденних планів може заспокоїти навіть дітей. Визначте час для харчування, роботи, фізичних вправ і відпочинку. Основний час віддавайте захопленням, які приносять вам насолоду.

Відпочивайте від новин, пов'язаних з травматичними подіями. Занадто багато таких новин можуть розвивати занепокоєння.

Активно дійте. Навіть у несприятливих ситуаціях настільки, наскільки можете.

Майте план на випадок непередбаченої ситуації. Такий план зробить вас підготовленим до несподіваних подій.

Підготуйте комплект безпеки. Це речі, з якими комфортно. Наприклад, улюблена книга.

Згадайте способи, за допомогою

яких ви переборювали важкі ситуації, наприклад, хворобу.

Підтримуйте оптимізм і позитивні погляди на життя. Помічайте приємні речі.

Відкривайте в собі нові можливості. Люди, які витримали стрес, стають сильнішими, стійкішими.

Подбайте про себе. Зверніть увагу на власні потреби й почуття. Зверніться до діяльності, яка приносить задоволення.

Майте інформацію про те, де можна отримати допомогу. Це література, фахівці.

До кого звернутися юнаку чи дівчині у разі виникнення відчуття, що обрана «не його» професія; або тоді, коли виникає туник в особистісних стосунках; як бути у ситуації розлучення батьків і на чий бік схилятися (а часто це відбувається саме в період, коли доросла дитина покидає батьківський дім); як завоювати собі «місце під сонцем», коли життя абсолютно є несхожим на минуле; що робити, коли життя втрачає усіякий сенс і нема надії на кращі зміни? Таких питань безліч.

Тебе вислухають та допоможуть, якщо ти звернешся за телефонами:

1560 – психолог міської «Цілодобової варти» (цілодобово)

35-60-64 – психолог Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді (9 -18 год.)

0677667996 – психолог Вінницького обласного наркодиспансеру.

35-33-24 – психотерапевт Центру психосоматичної медицини (9 -18 год.)

0673027450 – психолог Вінницького осередку Української спілки психотерапевтів

Психологи ВНТУ тебе вислухають та допоможуть, якщо ти звернешся за телефонами чи особисто:

59-87-52 – гуртожиток № 3, № 5

59-87-55 – гуртожиток №4, № 6

59-87-51 – гуртожиток № 5

59-31-38 – навчальний корпус №2, каб. 2361

Лариса КОСАРЄВА,
психолог ВНТУ

Якщо потрібна психологічна допомога, звертайтесь особисто (запис на консультації щовівторка з 10.00 – 13.00, ауд. 2361, 2356)

ВРОДЛИВІ І РОЗУМНІ

Завершився традиційний університетський конкурс «Mic Наука». Цьогоріч відбувся він уже вчетверте, увінчавшись перемогою Анни Васильчук.

Із 316 випускниць бакалаврату лише 31 стала учасницею першого туру конкурсу «Mic Наука-2010». Це ті студентки, які вирішили продовжити своє навчання на науковому напрямі магістерської підготовки.

У другий тур вийшли лише 5 претенденток на отримання цього високого титулу: **Ірина Борщова, Анна Васильчук, Олена Веремій, Юлія Малогулко та Юлія Черкасова.** На урочистостях з нагоди початку нового навчального року і посвята першокурсників у студенти вітали переможниць другого етапу змагань, а директор Інституту магістратури, аспірантури та докторантур, доктор технічних наук, професор Віталій Мокін вручив юним вродливицям-інтелектуалкам грамоти.

Виголосив імена титулованих переможниць академік Борис Мокін. Борис Іванович зініціював ці незвичайні змагання і призовий фонд звично надає з власних коштів.

Тож, «**Віце-Mic Наука-2010**» стала **Юлія Малогулко, магістрантка наукового напряму за спеціальністю «електричні станції».** За це отримала грошову премію в розмірі 500 гривень.

«Mic Наука-2010» Анна Васильчук, магістрантка

Ірина Борщова, «Віце-Mic Наука-2010» Юлія Малогулко, Олена Веремій, «Mic Наука-2010» Анна Васильчук та Юлія Черкасова

наукового напряму за спеціальністю «екологія та охорона навколишнього середовища», теж отримала премію – 1000 гривень.

Анна з 1 вересня паралельно з навчанням в магістратурі почала працювати на четвертину ставки помічником ректора. Призвичайтесь до посадових обов'язків їй допоможуть аспірантки «Mic Наука-2008» Тетяна Ярошенко та «Mic Наука-2009» Наталка Желюк. «Віце-Mic Наука-2010» Юлія Малогулко перебуватиме у резерві на цю посаду.

Редколегія:

А. В. Писклярова
(головний редактор)
I. P. Зянко
(редактор)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
B. B. Грабко
B. I. Mokin
T. B. Buaylytska
O. H. Romanuk
O. B. Osadchuk
C. V. Pavlov
V. M. Palamarchuk
T. C. Krikliwa
M. P. Strelybičkyj

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,
Телефони:
внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68
E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

Засновник та видавець газети «Імпульс» — Вінницький національний технічний університет. Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021,

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ «УНІВЕРСУМ-Вінниця» м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Оксани Мензул
Тетяни Крикливої

Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 24.09.2010 р.

Формат 29,7×42 1/2

Наклад 574 прим. Зам. № 2010-159

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі ВНТУ м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59

Розповсюджується безкоштовно.